

هو الله

جناب زائر آقا محمدحسین علیه بهاء الله الابهی

هو الله

یا من تشرف بعتبة روضة مقدسة الارحاء غبطة الجنة العليا حمد خدا را که بعون و عنایت حضرت احدیت بشرف زیارت مطاف اهل ملکوت ابهی فائز گشتی و رویرا منور و موی را معطر و خوی را غبطة شهد و شکر نمودی آنچه آرزوی کروییان بود یافتی و نزد محبت باختی و آهنگ قرب حق نمودی خوشا بحال تو پس زبان بستایش جمال ابهی بگشا و بذکر جمال قدم روحی و کینونتی لاجبانه الفداء مشغول گرد تا تأیید احاطه کند و توحید چون شمع در شبستان دل برافروزد و جمیع حجبات بسوزد قسم باسم اعظم که تراب آستان جمالش مقرر اعظم حقائق وجود است چه که جلوه گاه شهود است ولی کو بصر که به بیند و کو سمع که بشنود و کو قلب که ادراک کند هنیئاً از برای نفوسیکه از آن تربت مقدسه روائح مسکیه استشمام نمایند و البهاء علیک و علی کل ثابت علی الميثاق ع ع

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۹ مارس ۲۰۲۳ ساعت ۴:۰۰ بعد از ظهر